

Український науково-дослідний Центр вивчення аномалій «Зонд»

Україна, м.Київ, НТУУ «КПІ», факультет авіаційних та космічних систем
03056 вул. Боткіна 1, корпус 28, к.116

www.zond.kiev.ua, <mailto:srcaa@zond.kiev.ua>

Версія для Інтернету

Протокол Засідання Координаційної Ради №2 (217)

Київ, НТУУ «КПІ», 28 корпус
10.02.2016

Список присутніх, що зареєструвалися на засіданні:

1. Білик А.
2. Кульський О.
3. Кириченко О.
4. Максименко В.
5. Проноза М.
6. Козлов Ю.
7. Подолян Р.
8. Ніколенко В.
9. Тертиченко Я.
10. Ярошенко Ю.
11. Синеокая М.
12. Козяков В.
13. Миронов М.
14. Руденко І.
15. Зейкан М.

1. СЛУХАЛИ: Представлення матеріалів УНДЦА на сайті ФАКС

Підготовлене письмове звернення до декану ФАКС, д.т.н., проф. Збруцького О.В. щодо розміщення на сайті факультету ФАКС сторінки УНДЦА «Зонд».

На засіданні присутній Максименко В.О. – старший відповідальний Факультету за Сайт. Принципово наголошено на необхідності прямого доступу із головного меню та викладенні копій основних звітів, наукових матеріалів, статей, та збірників УНДЦА, як характеризуючих напрямки і рівень наукових досліджень щодо вивчення АЯ і зокрема ААЯ в Україні.

Заслухані думки, пропозиції, співробітників Центру та Максименко В.

ПОСТАНОВИЛИ: Направити звернення до декану ФАКС, д.т.н., проф. Збруцького О.В. на погодження. На наступне засідання підготувати проект структури матеріалів, що будуть представлені на сторінці (відповідальний завідувач інф.-тех. від. Кириченко О.).

2. СЛУХАЛИ: Взаємодія із ФАКС та дружніми організаціями

Ярошенко Ю.А. виступив із пропозиціями і обґрунтуваннями створення всеукраїнської організації в сфері еніології. Виступив також Козяков В.С., к.т.н., доц. кафедри інженерної екології КПІ із доповненням що викладає в НТУУ «КПІ» курс «Геоаномальні зони та біота» де досліджує геоаномалії із екологічної точки зору.

ВИСТУПИЛИ:

Кульський О. який описав задачі і склад вже існуючих структур, таких як Академія еніології. Відмічено, що переважна більшість учасників Академії входять в УНДЦА або взаємодіють із ним. В той же час багато напрямків, таких як еніоелектроніка, еніоінформатика потребують координації багатьох організацій. Тому нові структури не мають претендувати на «всеосяжність», а повинні визначитися із сегментом діяльності, одним із яких щодо ефективності вбачається сполучна, комунікаційна, щодо обміну досвідом та повідомленнями.

Миронов М. який відзначив необхідність найпершого узгодження термінології досліджень у рамках координації.

Білик А. який відзначив, що академічний напрямок відноситься до державних установ, з такими установами має бути налагоджена співпраця. Запропоновано визначити функції організації, яка має координувати дослідників і організації. Ідея такого органу давно назріла. Також зазначено що УНДЦА може мати згідно статуту тільки колективне членство і не у надзагальних утвореннях.

Кириченко О. який позначив зелену карту утворення гіпотетичної організації – насамперед внутрішнє вирішення методичних та кадрових питань, а потім інших. Виникла довга дискусія і обговорення.

ПОСТАНОВИЛИ:

Концептуально прийняти наступні тези:

1. Мета гіпотетичної організації - не дублювання функцій існуючих УНДЦА, чи наукових державних існуючих установ, інших організацій, а координація, спільний перетин, розподіл свідчень очевидців, швидке реагування тощо. Ідея такого органу давно назріла.

Таким чином, основні функції такої організації можна визначити як:

- **Координаційна** – ведення єдиного реєстру дослідників і організацій, комунікація, курування спільних заходів
- **Просвітницька** – спільні організації навчальних заходів, семінарів з ціллю підвищення рівня предметних знань у учасників
- **Популяризаційна** – збільшення обізнаності потенційних очевидців тощо
- **Методологічна** – видання спільних видань, поширення єдиних наукових підходів, методик вивчення, практик тощо
- **Інформаційна** – оперативне перенаправлення запитів, повідомлень, свідчень у профільні організації та експертам із подальшими відкритими результатами взаємодії і досліджень

2. Оптимальна назва - не “Академія” і “Інститут”, а “Асоціація” або “Центр”.

3. Форма - недержавна і не під крилом якоїсь однієї організації

4. Участь УНДЦА може бути тільки колективна як організації відповідно до Статуту

5. Розіслати всім учасникам дані тези та в онлайн режимі прописати, узгодити функції

3. СЛУХАЛИ: Вибірковий огляд літератури колег-дослідників

3.1. Білик А. представив огляд книги «С. Гонсалес, Ю. Медведєва, І. Бомбушкар. Основи парапсихології: учбовий посібник // Київ «Видавництво Бомбушкара 2.0», 2015 рік – 520 ст». Книга представлена в електронному вигляді на сайті нової невідомої організації Український центр парапсихологічних досліджень <http://parapsi.org/>.

У фабулі авторами зазначається:

«Основи парапсихології» – перше повноцінне джерело знань про досягнення сучасної наукової парапсихології на українській мові. У книзі систематично та послідовно розглянуто новітні відомості та факти проти базові напрямки парапсихології: досвід екстрасенсорного сприйняття, взаємодію свідомості та матерії, гіпотезу існування життя після смерті. Викладено основні поняття та методичні підходи парапсихології, дано оцінку парапсихології як самостійної наукової дисципліни. Розглянуто психологічні риси та особистісні деталі людей, схильних до переживання спонтанного парапсихологічного досвіду. Відображено та критично проаналізовано основні теоретичні підходи до пояснення природи парапсихологічних феноменів.

Учбовий посібник призначений для студентів, аспірантів та викладачів психологічних спеціальностей вузів, а також для широкого кола читачів, які цікавляться дослідженням паранормального психічного досвіду.»

Відзначено високий рівень наукової публіцистики на якому написано посібник.

Більшість його матеріалів є перекладними із закордонних, зокрема американських джерел (An Introduction to Parapsychology / H.J. Irwin, C.A. Watt // McFarland;

5th edition, 2007. – 320 p., Parapsychological Association. Terms and methods in parapsychological research // Journal of Humanistic Psychology. – 1989. та ін.). Кожен матеріал подається із ретроспективної, теоретичної та іноді практичної точок зору. В кінці книги наведений термінологічний словник та тотожність іноземним термінам.

ПОСТАНОВИЛИ:

Відзначити подібні видання вагомим кроком і допомогою у дослідженнях та формуванні наукового підходу із точки зору становлення термінології та обміну досвідом.

Підготувати запит до нової організації (відповідальний Білик А.), із пропозиціями щодо співпраці.

3.2. Александр Васильевич Палагин /академик НАНУ, доктор технических наук, проф., зам. директора Института кибернетики им. В.М. Глушкова НАНУ Тезисы доклада на семинаре «Методология научного познания» 27 января 2016 года

От учения о ноосфере к ОГАС

Историческая судьба гениев решается после их ухода самым загадочным образом. Формулируя свое учение о неизбежности превращения биосферы в ноосферу под действием коллективного разума, В.И. Вернадский вряд ли предполагал, что дело его жизни попадет как эстафетная палочка в надежные руки другого нашего столь же гениального соотечественника В.М. Глушкова. Сам по себе переход от учения о ноосфере к ОГАС, хотя и закономерен с сегодняшней точки зрения, но не очевиден.

Перспективы и проблемы развития человеческой цивилизации всегда волновали передовые умы общества, но особенный интерес к ним возникает, как правило, на крутых виражах истории, в периоды общественных потрясений и катаклизмов. Онтологически ноосферное учение — целостная совокупность знаний и гармоническое взаимодействие в системе «Человек — Природа». В своем развитии оно пережило четыре этапа: стихийный, развития природы и общества в рамках единой системы, информационный и знаниевый.

Последние два этапа, как видим, тесно связаны с информационно-технологическим развитием цивилизации. Нетрудно заметить, что наиболее динамично развивается информационный сегмент ноосферы — инфосфера. Развитие Глобальной сети является не единственным тому подтверждением.

В дополнение можно упомянуть «сетевые революции», «арабская весна», «лондонское лето» — в социальной сфере, проникновение информационных технологий практически во все Hi Tech и рождение эффективных междисциплинарных кластеров конвергенции — в технологической сфере.

Глобализация как естественный процесс ноосферизации стал одновременно и зоной экзистенциальных рисков. И все же Информатизация привела к эффективному симбиозу человека с информационными сетями и стала новым этапом эволюции цивилизации, а ноосферогенез — центральным концептом управления развитием информационного общества.

Итак, главный вывод: человеческую цивилизацию, как и ОГАС В.М. Глушкова, надо строить как систему с управляемой обратной связью на основе трансдисциплинарного подхода и современных информационных технологий.

Справедливости ради, следует отметить, что в мировой практике пока отсутствует системная методология и базовая общепринятая форма конструктивных научных теорий, обеспечивающая формирование, а главное, системную интеграцию трансдисциплинарных знаний.

В чем, собственно, состоит основная проблема? Дело в том, что, начиная с натурфилософии, процесс дифференциации за две с половиной тысячи лет привел к появлению около 8 тысяч разрозненных научных дисциплин и образованию огромного ареала ничем не заполненного междисциплинарного пространства. Учение В.И. Вернадского, по сути, апеллирует к научной картине мира (НКМ), которую необходимо строить для того, чтобы преодолеть междисциплинарные барьеры и повысить эффективность междисциплинарных взаимодействий. НКМ и есть не что иное, как единое трансдисциплинарное знание, а нелинейные междисциплинарные взаимодействия — норма эволюции современной науки.

У общества назрело множество вопросов, на которые оно просто обязано ответить. Например, насколько с развитием информационных техники и технологий человеком завладеет виртуальный мир? Или, еще более важный по своим последствиям вопрос: насколько вообще оправдана развивающаяся сегодня рыночная цивилизация с ее стремлением к накопительству, конкурентному превосходству и глобализму?

Хартия трансдисциплинарности, принятая на Конгрессе в Португалии еще в 1994 г. обращала внимание на следующее:

а) современный разрыв между растущим количеством знаний и увеличивающимся оскудением внутренней идентичности ведет к рождению новых форм обскурантизма с неисчислимыми социальными последствиями;

б) трансдисциплинарное видение решительно открыто в своем выходе за область точных наук, требуя их диалога и примирения с гуманитарными и социальными науками и проч.

Методология научных исследований и конструирование механизма междисциплинарного взаимодействия при решении сложных проблем в науке и обществе связаны с созданием концептуального каркаса научных теорий. Таким каркасом может служить интегрированная система формальных онтологий конкретных предметных областей. Актуальность онтологического подхода определяется тем, что: во-первых, онтологии представляют собой общую конструктивную форму представления знаний предметных областей, выполняя функции концептуализации и спецификации научных теорий; во-вторых, они (онтологии) являются одновременно и результатом развития и инструментом knowledge engineering. А может быть, главным является тот факт, что онтологии — суть понятийные системы, а понятийное мышление является самой совершенной формой функционирования сознания и восприятия человеком реальности.

Наконец, как строить современную ОГАС? Начнем с того, что ОГАС воплощается в Единую Национальную Систему Информатизации (ЕНСИ), которая включает в себя сетевую и модельную компоненты с профильными базами данных и знаний. Сетевая компонента функционирует на основе открытых стандартов и протоколов связи, а также базовых клиент-серверных компьютерных структур.

Основные принципы функционирования системы ЕНСИ. ЕНСИ строится на строгой формально-математической основе и функционирует в трех основных режимах:

- синтеза и развития строгих формальных социально-экономических и социально-психологических (аналитических, статистических и имитационных) моделей;

- использования разработанных моделей для решения текущих и перспективных задач и проблем;

- непрерывного мониторинга общественного мнения, с выработкой совокупности индикаторов и рекомендаций, составляющих основу процедуры взаимодействия общества с властью.

Система обеспечивает простое и эффективное человеко-машинное взаимодействие, как со стороны пользователя, так и со стороны ресурса (центрального сервера). Функционирует на основе согласованного регламента. Весьма важным фрагментом регламентных задач является поиск стратегии и формально-логических алгоритмов разрешения сложных проблем и отыскания консенсуса в каждом конкретном случае.

Аппарат формализации позволяет строго фиксировать исходные данные для консенсусных моделей, оставляя решение за информационно-технологическими средствами, что позволяет использовать их не только в системе ЕНСИ, но и в органах власти.

Отдельной весьма сложной и важной задачей ЕНСИ является перевод Конституции и всех законодательных актов, включая правовой кодекс, в формально-логическое представление, позволяющее обеспечить гарантию их непротиворечивости при анализе и применении существующих законодательных актов, а также принятии новых.

В состав формальных математических моделей должны быть включены модели, необходимые для поддержки процессов принятия бюджета, текущего и перспективного планирования экономики и всего народного хозяйства в целом, прогноза его развития, экологического мониторинга, решения других прикладных задач.

База моделей строится как открытая система и позволяет изменять свои состав, структуру, а также параметры самих моделей в режиме апробации и практического использования. Предполагается создание методов и средств оценки качества моделей и их развития с учетом накопления опыта использования и общественного мнения.

Литература

1. Палагин А.В. Проблемы трансдисциплинарности и роль информатики // Кибернетика и системный анализ.- 2013.-№5.- С. 3-13.
2. Палагін О.В., Кургаев О.П. Міждисциплінарні наукові дослідження і оптимізація системно-інформаційної підтримки // Вісник НАН України. - 2009.- №3. - С.14-15.
3. Прайд В., Медведев Д.А. Феномен НВІС-конвергенции: реальности и ожидание // Философские науки.- 2008.- №1.- С. 97-117.
4. Nicolescu V. Transdisciplinarity "C Theory and Practice. "C Creskil, NJ: Hampton Press, 2008.- 320p.
5. Палагин А.В., Крытый С.Л., Петренко Н.Г. Онтологические методы и средства обработки предметных знаний. - Луганск: Изд-во ВНУ им. В.Даля, 2012.- 323с.
6. Конституція України: Інформаційно-правовий центр «Ксилон» Харків, 2007.- 48с.

ПОСТАНОВИЛИ: Прийняти до відома. Відмітити що постульована автором Єдина система інформатизації органічно сполучена із базовими засадами і практичною діяльністю Центру.

4. СЛУХАЛИ: Відносно наступного Засідання. Запропоновано провести наступне Засідання Центру 24.02.2016.

ПОСТАНОВИЛИ: Організаційно підготувати проведення чергового Засідання Центру 24.02.2016.

Голова координаційної ради Центру

к.т.н., доц. Білик А.

Другий заст. голови координаційної ради Центру, зав. інформаційно-технічного відділу

Кириченко О.